

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29.03.1977, sp. zn. 11 Co 96/77, ECLI:CZ:MSPH:1977:11.CO.96.1977.1

Číslo: 42/1978

Právní věta: Na shodnou žádost všech oprávněných o vydání předmětu úschovy, který byl přijat do notářské úschovy za účelem splnění dluhu s tím, že podle tvrzení složitele není jisto, kdo z oprávněných je skutečných věřitelem, vydá státní notářství předmět úschovy bez souhlasu složitele, neuvedl-li to složitel jako podmínku (§ 72 odst. 1 not. ř.) složitelem tvrzená spornost mezi oprávněnými navzájem nebrání vydání předmětu úschovy.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 29.03.1977

Spisová značka: 11 Co 96/77

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před státním notářstvím, Úschova

Předpisy: 95/1963 Sb. § 72

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1978 sb. rozh.

Na shodnou žádost všech oprávněných o vydání předmětu úschovy, který byl přijat do notářské úschovy za účelem splnění dluhu s tím, že podle tvrzení složitele není jisto, kdo z oprávněných je skutečných věřitelem, vydá státní notářství předmět úschovy bez souhlasu složitele, neuvedl-li to složitel jako podmínku (§ 72 odst. 1 not. ř.); složitelem tvrzená spornost mezi oprávněnými navzájem nebrání vydání předmětu úschovy.

(Usnesení městského soudu v Praze z 29. 3. 1977, [11 Co 96/77](#))

Státní notářství pro Prahu 2 svým rozhodnutím zamítlo žádost všech oprávněných o vydání státní pojišťovnou pro ně do úschovy složené částky 58 783 Kčs. Své rozhodnutí státní notářství odůvodnilo tím, že mezi oprávněnými jsou nevyřešené vzájemné právní nároky a státnímu notářství nebyl sdělen obsah dohody, kterou oprávnění údajně ohledně předmětu úschovy mezi sebou uzavřeli, takže nelze přezkoumat oprávnění osob, které výplatu žádají. Jako další důvod svého rozhodnutí státní notářství uvedlo, že je nutno zajistit notářský poplatek z dědictví po osobě, která uzavřela pojišťovnou smlouvu, z níž složitel plnil složením částky do notářské úschovy.

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání všichni oprávnění a namítali, že všichni shodně požádali o vydání úschovy, která byla jen pro ně složena, což postačuje plně k tomu, aby jim úschova byla vydána. Pokud jsou mezi nimi nějaké nevyřešené právní nároky, jde o vzájemné vztahy mezi nimi a tato skutečnost okruh oprávněných nijak nerozšiřuje. Jsou proto splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 not. ř. k vydání předmětu úschovy.

Městský soud v Praze změnil rozhodnutí státního notářství tak, že se předmět úschovy vydává všem oprávněným k rukám jejich společného zástupce na základě plné moci.

Z odůvodnění:

Návrhem ze 6. 3. 1973 státní pojišťovna složila do úschovy podle ustanovení § 83 o. z. částku 58 783 Kčs, která představovala pojistné plnění z havarijní pojistky pojištěného J. S., a to pro dědičku po zemřelém pojištěném J. S., jeho dceru M. S., a pro dědice rovněž zesnulé manželky pojištěného J. S., její děti P. M. a K. M., kteří všichni přicházeli v úvahu jako dědici havarovaného osobního automobilu, jenž byl v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů J. S. a A. S. Dále jako oprávněného označila státní pojišťovna ve svém návrhu i Z. S., bratra pojištěného J. S., který rovněž uplatnil nárok na pojistné plnění havarovaného vozidla. Navrhující státní pojišťovna byla toho názoru, že se zřetelem na shora uvedené okolnosti je sporné, kdo je oprávněn pojistné plnění přijmout, takže jsou důvody pro složení tohoto plnění do notářské úschovy podle ustanovení § 83 o. z.

Z tohoto návrhu tedy vyplývá, že byl učiněn proto, že složiteli byl ve smyslu ustanovení § 83 o. z. neznámý skutečný věřitel oprávněný k převzetí pojistného plnění, takže šlo o úschovu podle ustanovení § 69 odst. 1 písm. a) not. ř., tj. o úschovu za účelem splnění dluhu. V tomto smyslu byla také úschova přijata rozhodnutím státního notářství, které nabylo právní moci.

O této úschově bylo pak možno rozhodnout podle ustanovení § 72 a násl. not. ř. Podle ustanovení § 72 odst. 1 not. ř. státní notářství je povinno bez dalšího vydat oprávněnému na jeho žádost předmět úschovy. Z této zásady je výjimka jen v tom případě, jestliže ke složení do úschovy došlo pro tvrzenou spornost práva anebo jestliže si složitel vymínil svůj souhlas jako podmínku pro vydání úschovy. V této věci si státní pojišťovna jako složitelka souhlas s vydáním úschovy oprávněným nevymínila a nejde ani o druhý případ, kdy by bylo třeba ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 not. ř. jejího souhlasu k vydání úschovy oprávněným. Tvrzená spornost práva ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 not. ř. se totiž musí týkat spornosti mezi složitелеm a oprávněným, nikoliv případné spornosti mezi více oprávněnými navzájem. Nešlo ani o případ ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1, věta druhá, not. ř., protože jiné osoby, než ty, pro něž byla úschova složena, o její vydání nežádaly.

Bylo tedy povinností státního notářství vydat předmět úschovy oprávněným, jestliže o to shodně všichni požádali. Nebylo proto důvodů k vydání rozhodnutí, jímž bylo vydání úschovy odepřeno. Pro posouzení návrhu na vydání předmětu úschovy nebylo rozhodné, jakou dohodu oprávnění mezi sebou uzavřeli ohledně předmětu úschovy. Státní notářství nebylo oprávněno v tomto řízení o úschově zadržovat předmět úschovy s poukazem na to, že je zapotřebí zajistit notářské poplatky z dědictví po J. S.

Z těchto důvodů bylo tedy napadené rozhodnutí státního notářství změněno (§ 227 a § 220 odst. 1 a 2 o. s. ř.).